

Utdrag av statsminister Odvar Nordlis
foredrag i Årdal 17. august 1977.

Formennene i Kristelig Folkeparti og Senterpartiet har de siste dagene hevdet at Arbeiderpartiet er avhengig av SV hvis vi kommer i en regjeringssituasjon etter valget. De uttrykker sin store bekymring over hvordan en Arbeiderparti-regjering skal klare å arbeide i en slik situasjon.

Svaret er meget enkelt. Vi vil følge samme linje som i den nåværende stortingsperiode. Vi vil om situasjonen er slik, legge Arbeiderpartiets program til grunn for et sak-til-sak samarbeid i Stortinget. SV har støttet oss i en del saker, men de har ved et par anledninger stemt slik at i sin ytterste konsekvens måtte Arbeiderparti-regjeringen

-2-

ha gått av og blitt erstattet av en borgerlig regjering.

I vesentlige saker har et av de tre sonderingspartiene stemt for Regjeringens forslag. Det gjelder det såkalte budsjettforliket 1974 da Kristelig Folkeparti stemte på Regjeringens skatteforslag. I Alcan-saken som gjalt hjemkjøp av aksjer til aluminiumsindustrien, stemte til slutt Senterpartiet sammen med Regjeringen.

Når det gjelder konsesjonsloven tok Kristelig Folkeparti og Senterpartiet - forøvrig sammen med Venstre og DNF - skarpt avstand fra Høyres linje. Uenigheten mellom de borgelige er altså markert på meget vesentlige punkter.

I forsvars- og sikkerhetspolitikken har Arbeiderpartiet hatt støtte av de andre partiene. Der har SV tatt et

helt avvikende standpunkt og stilt seg ved siden av.

Et slikt samarbeid med Stortinget har det vært mulig å gjennomføre fordi vi har hatt med frittstående opposisjonspartier å gjøre.

Jeg må spørre om Korvald og Stålsetts merknader betyr at de også i opposisjon etter valget vil stå sammen med Høyre i en bastant blokk. Det vil i tilfelle innvarsle en helt ny situasjon i norsk politikk. Det bør de svare på før valget så velgerne kan få en klar innsikt i hva de tre sonderingspartiene egentlig ønsker.

Det spørres om vår politikk. Den er utformet i Arbeiderpartiets arbeidsprogram og i Regjeringens langtidsprogram. Men burde ikke de som spør, nå avklare sin egen politikk?

De tre sonderingspartiene har tidligere fått fem spørsmål fra meg. De har ikke svart på dem. Jeg skal gjerne gjenta dem for at velgerne skal få en avklaring på enkelte sentrale felter slik at de har et alternativ å velge mellom. Men svarene bør være hva de tre partiene i fellesskap skal gjøre hvis de skulle komme i den situasjon at de skal danne en regjering.

1. Hvilken skatte- og avgiftspolitikkk vil en eventuell borgerlig regjering føre?

I Regjeringens langtidsprogram heter det at Regjeringen vil søke å få til en pris- og inntektsutvikling som gjør det mulig å opprettholde om lag uendret totalt nivå for de offentlige inntekter i perioden -

45 - 46 prosent av nasjonalproduktet.

Hva er så de borgerlige partienes felles politikk?
Hvor mye i prosent av våre felles inntekter skal nyttes
over offentlige budsjetter?

Skal det skje en forskyvning av skatt og avgift
mellom personlige inntekter og næringsinntekter og konkret
i tilfelle hvilken?

2. I Regjeringens langtidsprogram er det beregnet en
vekst i privat forbruk på om lag 4,5 prosent pr. år
i gjennomsnitt for 1975 til 1981. Dette betyr en vekstrate
for perioden 1977 til 1981 på om lag 4 prosent.
Det svarer omtrent til 3 prosent vekst i disponibel real-
inntekt pr. inntektstaker i gjennomsnitt pr. år. Men for
bl.a. å få til en skikkelig heving av minstepensjonen vil

-6-

lønnstakerne måtte få mindre enn gjennomsnittet i
denne perioden. Likevel har vi regnet med å kunne ta ut i
gjennomsnitt 1,5 - 2 prosent pr. år for lønnstakerne.

Hvilken økonomisk målsetting har de tre borgerlige
partiene i fellesskap satt opp?

Hva vil bli lagt til grunn konkret for vekstraten
i vår økonomi?

3. Energipolitikken.

Regjeringen vil i kraftutbyggingsprogrammet foreløpig
ta sikte på å kunne dekke en levering til alminnelig
forsyning på 60 TWh i 1985. Regjeringen vil vurdere
saken på nytt i 1979 i meldingen om Norges energiforsyning.

Hvilken energipolitikk vil en borgerlig regjering føre? Hvilken konkret utvikling i produksjon og forbruk vil de legge til grunn?

4. I nærings- og distriktspolitikken er det vesentlig hvilke virkemidler en er villig til å ta i bruk. Da etableringskontrollen og konsesjonsloven ble vedtatt var de tre sonderingspartiene sterkt uenige.

Hvilken nærings- og distriktspolitik vil en eventuell borgerlig regjering føre?

Hva skal skje med f.eks. loven om etableringskontroll og konsesjonsloven?

5. Ut fra en helhetsvurdering mener Regjeringen at 90 millioner toe kan beholdes som en hensiktsmessig illustrasjon på et moderat tempo. De tre borgerlige partiene spriker sterkt når det gjelder spørsmålet om tempoet i olje- og gassutviklingen.

Hvilken oljepolitikk vil bli lagt til grunn? Hvilke konkrete kvantumsmål vil bli satt for olje- og gassproduksjonen?

Hvilken plass vil de gi staten og statens oljeselskap når det gjelder virksomheten på oljefeltene i framtida? Dette er noen av de vesentlige områdene i norsk politikk i årene framover. Jeg har tidligere tilbudt de tre partiene bistand med tekniske grunnlagsmateriale for at de skal kunne få avklart disse for vårt land så vesentlige spørsmål. Tilbudet står fortsatt ved makt.